

Bergen 16. Decbr. 1869

Kære Edward!

Tak for Telegrammet efter Or-
kestertkomiteen og fordi du tænkte
paa mig! Ja, her af Tomys Brev
hørte lidt om, hvorledes det har gaaet
i Prinsesal, om de Greer, om ja, vi
efter dette Landt, - ja, at man have
været en stor Glæde for dig; og mit
fjeld, da jeg var sammen med Tomy,
fik jeg ogsaa at høre den store Glæde,
at Mira igjen har fundet. Noget
stor glædelige kunde vel alle hines
sigge. Naar det nu vare og gav
fremover! Nu Jødes du altsaa
i Paris og er vel midt oppe i
Arbejde med Prøve og Greer, men det
er vel for prima Kræfter, at
du ikke faar tilværelse

Jaa meget Arbeide som i de nord-
lige Regioner. Herpænnu er alt
ved det gamle. J. vil give mig
et Karakteren for at være flittig
Jat, og vi har i Høst haft og har
freundes jævnlig meget Arbeide.
Dette ligger jo paa meget og mangt
kan du vude. Forøvrigt opholdes
J. mig hele Dagen paa mit Kontor,
en lille liden Nøghet, men Jaa
hejligt og sørgt. Det er mangt Dap
hvor J. skal ikke komme mere
uden om Døren end hen til Rødtjørn
og Kibage. Det er forlidd, det med-
gik J., men Mænn befinder sig vel
og Humøret er udmærket. Du skal
J. ikke nøgte for, at J. i Tied
Dag, da vi har det saa svært
og mørkt, da det næsten ikke
er Dag, men bare Morgen, Aften
og Nat, overbaldes af en ganske

forpander; Reinlyst, saaat det har
hønds, at ji har flyttet ind i Stuen,
omfavnet Marie, og forestaaet at
vi med engang sætter Kurem med
Lyden. Lyktsalige Værdirestemninge!

17/12

Længere kan ji ikke gaa, thi der kom
Bolk paa Kantoret. Snidletid kan
ogsaa Rabe og bringe mig Din Vel-
fær fra Prinspl. Min, hvar Edvard,
du kan være ganske rolig, - ji har
Løstmod selv gaaet med Skrupler
over, at ji paa saa lang Tid ikke har
skrevet til Dig, - men ji har haft me-
get arbejde og Dagen flyr saa forbi.
Og saa har ji tænkt mig med,
at du nok forspaaet dette, og at
Du ved, at du er i mine tanker alle-
gode. Og er det Mogen, der skulde
forspaa, at det har været Dig unu-
ligt, at skrive, saaledes paa du
har været optaget, saa maatte det
vel være mig. Du fik ji ogsaa sin
16. Hotel de Sèze, adresse hos Rabe.
rue de Sèze.

For dog at faa en rolig Stund med
Dig... har ji idag begaaet den Helte-
gjerning at fjes op Kl. 7 og sadde
mi lunt paa mit Kontor med Lampe.
Ellers er ji i disse dage saa usigelig de-
ven^{om Morgen}. Det voper egyptiske Uerke skal
ikke gjore en hel ~~Morgen~~. - Det var
en Fryd at hore om Jabelan i Brindul,
og ji deles med Dig Glæde over, at
jui finder saa vaerme Forstaaelse, og
naar den kommer fra vaerme Hjerte
- og det føle du nok - saa gjor det
Dig saa godt. Og saa det er en He-
skanddel af den Gjødning, du trau-
get som Kunstner. - De Gref man
de vare en mærkelig fine og skvor-
dig Kunstnarmatur helt igjennem. Is
er lei over, at ji saa lidt har va-
ret sammen med ham, men han
kommer nok igjen til Aar, eller end:
Nu man ji fortælle Dig en Nyhed,
som ji haaber vil glæde dig lige
saa meget som mig, og det er, at
ji har bestemt mig til at bo paa
Kjøbt ogsaa naar. Is føle mig
saa frisk og klok i Preter, enkelte
Jura Tilbagefald regner ji ikke, og

det er allfor freikende at vide Nes-
jet og Traldhaugen loyge der, ^{(allfor søppeligt} og ^{at}
det - om end foreldris - skulde være
slut med vor Samvos deroppe. Men
kunde saa vi begge indtalle os jaa,
at vi ikke fik det allfor travelt,
saa vilde vi begge faa større Glæde
af hinanden. Vi har jo syvrunder, selv
i de bedste Sammenmaanedes, vor
to Myrer, her i sin Tuen. Jo, her be-
stemt, at vi kan løse Bedris i Jon
Nusseende saar, thi der er Tegn til,
at vi skal bliu ferdige med Lejnings
vopnet ialfald en Maaned tidlige
end igtis, og dermed er det jo giort, at
Opfermiddagene er mine egne. Og
forudjat, at det ikke er et jaa presp-
rende Arbeide, som du har faat
saar, som man ogsaa du kunne gæle
dig med Tommiddagene. Sag besynder
vi et myt Liv efter gammelt Min-
ner, vi har ikke Lov til at miste
mere af vor balle Glæde om Sam-
men, vi ved ikke, hvor mange vi
har igjen. Vel miedt sa jaa gamle
Tanker, amies optisnes mis! - Der

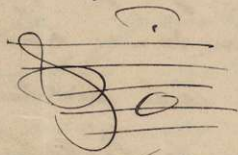
er ogsaa andre Forhold, som gjør,
at jⁱ har bestemt mig til Koop.
Vi har fundet ud, at v. d. Tets vil
læge paa Leien her og at ~~Kalkun~~
^{melynde} ogsaa i en Maade er det vord. Det
er fornømt, Sorgfuld og Dølyk, der
er indformid; jⁱ selv derimod er
glad i mit Kontor og glad ved at
have det i Hjemmet. Nu har Kirjet
for jagt Ledsigheden ogsaa og leiel
sig ind i en privat Pension for
Kjætteid (Fogde) af. Hjemmet er det
vel Slut med vort Sambo. Sagen
er vel for en ikke uvæsentlig ^{Del} der,
at han, som er vant til at være
Selvherber over alle Panser og
til at have alt efter sit eget Hode,
ikke altid har saa let med at føie
sig ind under Marie og mig, under
vort Maade i det Hede, og at
han derved ikke føler sig saa
fri, som han har Træng til. Det
er jⁱ ganske naturligt; han er
Grundten for mig til ikke i alt
at saa sig ejil, og da er det vist
det bedste, at vi er "hver for vor".

Jeg har tænkt, at vi vil gøre større
Gode af hinandens. Thi vil at
bære alle Dags-Smaathers sammen,
alt det hverdagslige og smaa og
ubehagelige, som jævnt; dygtig-
ind i et dagligt Liv, - det vil,
bære vist kin enten Hørlighed eller
sudenby, ^(183. 184) Kendskabets Værd, - enten
Olystet ^(183. 184) eller Venskab; thi der er
opensidig Forpaaelse og gjenidig, vilje
til, Gæffelse. - Men saa er nu ogsaa
Løyerbar en Natur for sig selv, han
maa have Alhuem, og det kan nok
falde lidt prevert inden vor Hjern.
Saa sagt, ja er bære han føles
sig noget byghet. Men her er meget
lys og freidig, og i høgh spirit vil
at skulle komme i Pension - sam-
men med den Schilling. Y alle-
fald skades det nu ikke at forsige.
En af mine Glæder i Venskab
er Johns Koartheit, hvorefter er med-
lem (partis). De spiller sig efterhvaan-
den godt sammen, tror jeg, men alt
bære jeg sin Tid. Hundene har de
spillet rigtig vakkert. At sidde i
en Krog med Beethoven-Partatur og

nyde - det er virkelig, hvad jⁿ
kaldes "musikalisk Gfersonnydelser."

Du vilde blive rørt ved at se
Maries Glæde over at skulle paa
Noget Gjøre, - naar vi taler om
det, begynder hun nokken at lække.
Vi flytter tidlig op, antagelig i Midten
af Marts. Thi den første Vaarforem-
melee deroppe, de første Maaltider
om Kvelden, de første Krokus og de
første Aurikler, alt det maa vi have.
Kam saa Du og Nina ogsaa rigtig tid-
ligt hjem, saa skulde vi have det
saa godt Jammur, thi det er aldrig
saadan Fred og Ro deroppe, som ned-
op tidlig tidlig paa Vaarparten, - da
er alle andre Folk flyttede paa Landet og
Placeterne ikke begyndt.

Saa glædelig Jul du, begge to. Vi
skal tænke paa Edre, naar Juleklok-
kerne klinge og naar Julstemningen -
det jælles, hjertige, milde, barmhjertige, vens-
lige - lægger sig om os! Glædelig Jul!
God Nye Aar Edre Børn!

47

Din
Fru.